

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

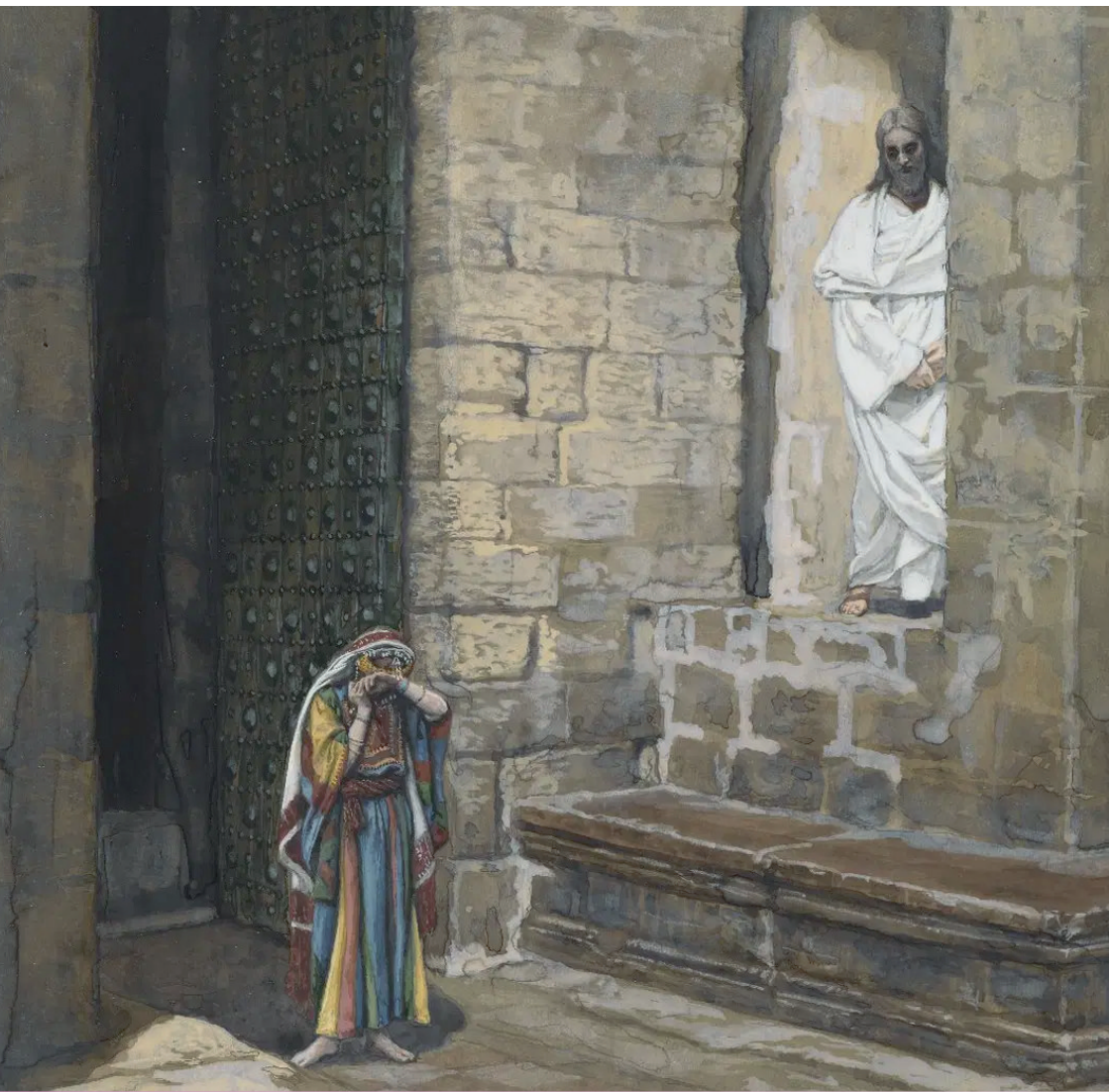
nr 1421

*

6 kwietnia 2025

*

Rok XXXV

Jezus Chrystus oczyszcza serce

V Niedziela Wielkiego Postu

Iz 43, 16-21; Ps 126 (125), 1b-2b. 2c-3. 4-5. 6 (R.: por. 3a); Flp 3, 8-14; Jl 2, 13bc; J 8, 1-11

8.00 Czernica +Stefan JURKO

10.00 Wojnowice W int. parafian / po Mszy Gorzkie żale

12.00 Czernica +Jan MAJCHROWICZ i za jego zmarłych rodziców / po Mszy Gorzkie żale

J 8, 1-11 * Od tej chwili już nie grzesz

Jezus udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał ich.

Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą dopiero co pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, tę kobietę dopiero co pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co powiesz?» Mówili to, wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem». I powtórnie schyliwszy się, pisał na ziemi.

Kiedy to usłyszeli, jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta stojąca na środku. Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: «Kobieto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?» A ona odrzekła: «Nikt, Panie!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. Idź i odtąd już nie grzesz».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

W tym czasie nawrócenia, jakim jest Wielki Post, Kościół zaprasza nas do kontemplacji sceny z Ewangelii Jana, w której pewni znawcy w interpretacji prawa pytają Jezusa, co zrobić z kobietą złapaną na cudzołóstwie, grzechu, który w prawie Mojżesza był karany kamienowaniem.

Pytanie, które zadają Jezusowi, stawia przed Nim trudne dylematy. Musi On wybrać między zastosowaniem się do sprawiedliwości i orzeczeniem kary śmierci lub naruszyć prawo. Scena jest głęboko dramatyczna. Życie tej kobiety zależy od decyzji Jezusa, ale także stawką jest samo życie Jezusa, który może być oskarżony o podżeganie do poważnego przekroczenia tego, co zostało nakazane, bagatelizując wagę przykazania prawa Bożego w oczach wszystkich ludzi.

Te postacie udają, że mają szacunek do Jezusa, pozornie uznając jego autorytet moralny, aby pochwyć go na słowach, a następnie surowo sądzić

go za nie. Ale mistrz zdemaskuje ich hipokryzję, spokojnie, nie denerwując się. Słuchając ich, zaczyna pisać palcem na ziemi. Ten gest pokazuje Chrystusa jako boskiego Prawodawcę, ponieważ według Pisma Świętego, Bóg wypisał prawo Swym palcem na kamiennych tablicach (Wj 31, 18). Jezus jest zatem Prawodawcą, jest uosobioną Sprawiedliwością.

Jezus nie łamie prawa, ale nie chce stracić tego, czego On szukał, ponieważ przyszedł, aby ocalić to, co zostało utracone. Jego wyrok jest sprawiedliwy i nieodwołalny: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem” (w. 7). „Spójrzcie jaka [odpowieź] pełna sprawiedliwości, łagodności i prawdy” – komentuje pełen zachwytu św. Augustyn. „O, odpowiedzi Mądrości! (...) Usłyszeliście: «Niech wypełni się Prawo, niech zostanie ukamienowana cudzołożnica». Ale, jak mogą wypełnić Prawo i ukarać ową kobietę ci, którzy są godni kary? Niech każdy z was zastanowi się nad samym sobą, niech wejdzie w głąb siebie, niech stanie przed trybunałem swego umysłu i postawi się przed własnym sumieniem, niech przymusi się do wyznania. (...) Każdy w sobie spoglądając, odkryje w sobie grzesznika”[1]. Jak wyjaśnia Benedykt XVI, słowa Jezusa „są pełne rozbrajającej mocy prawdy, która obala mur obłudy i otwiera sumienie na doskonalszą sprawiedliwość — sprawiedliwość miłości, w której jest całkowite wypełnienie każdego przykazania (por. Rz 13, 8-10)”[2].

Reakcja Mistrza jest uderzająca, który jest uosobioną Sprawiedliwością. W żadnym momencie z jego ust nie wychodzą słowa potępienia, ale przebaczenia i miłosierdzia, z łagodnością, która delikatnie zaprasza do nawrócenia: „I Ja ciebie nie potępiam. Idź i odtąd już nie grzesz”. Bóg nie chce grzechu i cierpi z jego powodu, ale ma cierpliwość i jest współczujący.

Jezus nigdy nie chce zła. On chce tylko dobra i życia. Dlatego ze Swym wielkim miłosierdziem ustanowił sakrament Pojednania, aby nikt się nie zagubił, ale byśmy wszyscy mogli znaleźć przebaczenie, którego potrzebujemy, bez względu na to, jak wielkie mogły być nasze winy. „Nie zapominajmy tych słów - mówi do nas Papież Franciszek: Bóg nigdy nie przestaje nam przebaczać, nigdy! [...] Problem polega na tym, że [...] nuży nas proszenie o przebaczenie. On nigdy nie przestaje przebaczać, ale my czasami przestajemy prosić o przebaczenie. Nigdy nie ustawajmy, nie ustawajmy nigdy! On jest kochającym Ojcem, który zawsze przebacza, który ma miłosierne serce dla nas wszystkich. My także uczmy się być miłosierni wobec wszystkich. Prośmy o wstawiennictwo Matkę Bożą — Ona miała w swoich ramionach Boże Miłosierdzie, które stało się człowiekiem”[3].

[1] Św. Augustyn, Komentarz do Ewangelii św. Jana, 33, 5 (tłum. z oryginału: PL 35, 1649-1650).

[2] Benedykt XVI, Anioł Pański, 21 marca 2010 (za: opoka.org.pl).

[3] Franciszek, Anioł Pański, 17 marca 2013 (za: opoka.org.pl).

Drodzy Bracia i Siostry,

Po rozważaniu o spotkaniu Jezusa z Nikodemem, który wyruszył aby poszukiwać Jezusa, zastanówmy się dzisiaj nad tymi momentami, kiedy wydaje się wręcz, że On czeka na nas właśnie tam, gdzie krzyżują się drogi naszego życia. Są to spotkania, które nas zaskakują, a na początku być może jesteście nawet trochę nieufni: staramy się być roztropni i zrozumieć, co się dzieje.

Prawdopodobnie takie było również doświadczenie Samarytanki, o której mowa w czwartym rozdziale Ewangelii św. Jana (por. 4, 5-26). Nie spodziewała się, że w samo południe zostanie przy studni mężczyzną, co więcej – miała nadzieję, że nikogo tam nie będzie. Przecież poszła po wodę do studni o nietypowej porze, kiedy jest bardzo gorąco. Zapewne niewiasta ta wstydzi się swojego życia, być może czuła się osądzona, potępiona, niezrozumiana, i z tego powodu izolowała się, zerwała relacje ze wszystkimi.

Jezus, chcąc udać się z Judei do Galilei, mógł wybrać inną drogę i nie przechodzić przez Samarię. Byłoby to również bezpieczniejsze, biorąc pod uwagę napięte stosunki między Żydami a Samarytanami. On jednak chce przejść przez Samarię i zatrzymuje się przy tej właśnie studni, o tej właśnie godzinie! Jezus na nas czeka i pozwala się znaleźć właśnie wtedy, gdy myślimy, że nie ma już dla nas nadziei. Studnia, na starożytnym Bliskim Wschodzie, jest miejscem spotkań, gdzie czasami aranżuje się małżeństwa, jest miejscem zaręczyn. Jezus chce pomóc tej kobiecie zrozumieć, gdzie szukać prawdziwej odpowiedzi na jej pragnienie bycia kochaną.

Temat pragnienia ma fundamentalne znaczenie dla zrozumienia tego spotkania. Jezus jako pierwszy wyraża swoje pragnienie: „Daj Mi się napić!” (w. 10). Aby nawiązać dialog, Jezus sprawia wrażenie słabego, by druga osoba poczuła się swobodnie, sprawia, żeby się nie przestraszyła. Pragnienie jest często, także w Biblii, obrazem pożądania. Ale Jezus pragnie przede wszystkim zbawienia kobiety. „Ten zaś, który szukał napoju – mówi św. Augustyn – pragnął wiary samej niewiasty”[1].

O ile Nikodem udał się do Jezusa w nocy, tutaj Jezus spotyka Samarytankę w południe, w chwili, gdy jest najwięcej światła. Faktycznie jest to wydarzenie objawienia. Jezus pozwala jej się poznać jako Mesjasz, a ponadto rzuca światło na jej życie. Pomaga jej w nowy sposób odczytać swoją historię, która jest skomplikowana i bolesna: miała pięciu mężów, a teraz jest z szóstym, który nie jest mężem. Liczba sześć nie jest przypadkowa, gdyż zwykle oznacza niedoskonałość. Być może jest to aluzja do siódmego oblubieńca, tego, który w końcu zaspokoi pragnienie tej kobiety, aby być naprawdę kochaną. A tym 4

oblubieńcem może być tylko Jezus.

Kiedy kobieta zdaje sobie sprawę, że Jezus zna jej życie, przenosi rozmowę na kwestie religijne, które podzieliły Żydów i Samarytan. To czasami zdarza się także nam, gdy się modlimy: w chwili, gdy Bóg dotyka naszego życia z jego problemami, niekiedy zatracamy się w refleksjach, które dają nam złudzenie skutecznej modlitwy. W rzeczywistości, wnieśliśmy bariery ochronne. Pan jednak zawsze jest potężniejszy i tej Samarytance, do której według wzorców kulturowych nie powinien był się nawet odzywać, daje najwznioślejsze objawienie: mówi jej o Ojcu, którego należy wielbić w duchu i prawdzie. A kiedy ona, po raz kolejny zaskoczona, zauważa, że w tych sprawach lepiej poczekać na Mesjasza, Jezus mówi jej: „Jestem nim Ja, który z tobą mówię” (w. 26). To jak deklaracja miłości: Ten, na którego czekasz, to Ja; Ten, który w końcu może odpowiedzieć na twoje pragnienie bycia kochaną.

W tym momencie kobieta biegnie, aby zwołać mieszkańców wioski, ponieważ to właśnie z doświadczenia poczucia, że jest się kochanym rodzi się misja. A jaką wieść mogłaby zanieść, jeśli nie doświadczenie, iż została zrozumiana, zaakceptowana, dostała przebaczenia? Ten obraz powinien skłonić nas do refleksji nad poszukiwaniem nowych sposobów ewangelizacji.

Jak osoba zakochana, Samarytanka zapomina o swoim dzbanie [zostawiając go] u stóp Jezusa. Ciężar tego dzbanu na jej głowie, za każdym razem, gdy wracała do domu, przypominał jej o jej stanie, o jej skomplikowanym życiu. Ale teraz dzban leży u stóp Jezusa. Przeszłość nie jest już ciężarem; jest ona pojednana. I tak samo jest z nami: aby iść i głosić Ewangelię, musimy najpierw złożyć ciężar naszej historii u stóp Pana, oddać Mu ciężar naszej przeszłości. Tylko osoby pojednane mogą nieść Ewangelię.

Drodzy bracia i siostry, nie traćmy nadziei! Nawet jeśli nasza historia wydaje się nam ciężka, skomplikowana, może nawet zniszczona, zawsze mamy możliwość powierzenia jej Bogu i rozpoczęcia naszej drogi na nowo. Bóg jest miłosierny i zawsze na nas czeka!

[1] Komentarz do Ewangelii św. Jana (Traktat 15,11), w: Liturgia Godzin, t. II. s. 171.

1. Kancelaria parafialna będzie czynna w poniedziałek 7 kwietnia od 16.00 do 17.00.
2. W czwartek 10 kwietnia przypada w naszej parafii adoracja wieczysta Najświętszego Sakramentu. Msza św. na rozpoczęcie adoracji o godz. 16.00, na zakończenie adoracji nieszpory o godz. 20.30, błogosławieństwo i Apel Jasnogórski.
3. Droga Krzyżowa ulicami Czernicy w piątek o godz. 17.30, Gorzkie żale w niedzielę po Mszy o godz. 10.00 w Wojnowicach i w przyszłym tygodniu w Czernicy o godz. 17.00 z kazaniem pasyjnym. Po nabożeństwach w Czernicy możliwość ucałowania relikwii Krzyża Świętego.
4. Celnicy rozprowadzają paschaliki na świąteczny stół.
5. Zapowiedzi przedślubne. Sakramentalny związek małżeński pragną zawrzeć: (1) Mateusz NOCUŃ, rzym.kat., syn Roberta i Alicji, zam. we Wrocławiu oraz Barbara ZAKRZEWSKA, rzym.kat., córka Zbigniewa i Doroty zam. w Czernicy Ktokolwiek wiedziałby, iż jakieś przeszkody wzbraniają tym osobom zawarcie związku małżeńskiego, ma obowiązek zawiadomić o tym Proboszcza Parafii.
6. W piątek 11 kwietnia, w Dobrzykowicach o godz. 18:30 rozpocznie się Ekstremalna Droga Krzyżowa. Rejestracji można dokonać na stronie EDK.ORG.PL. Szczegóły na plakatach.
7. W przyszłym tygodniu rozpoczynamy Wielki Tydzień. W niedzielę błogosławieństwo palm podczas każdej Mszy. Główna Msza św. z procesją o godz. 12.00 - liturgia rozpocznie się na zewnątrz kościoła. Po Mszy św. o godz. 12.00 konkurs na palmę "Naj-". Zapraszam szczególnie dzieci, jednak wiek uczestników nie ma znaczenia.
8. Zapraszam do pomocy w przygotowaniu kaplicy adoracji (ciemnicy) oraz Grobu Pańskiego.
9. Dziękuję wszystkim darczyńcom, za każde dobro i wszelką pomoc, wykonane prace przy kościołach oraz za złożone ofiary.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na kwiecień 2025

O mądre korzystanie z nowych technologii — Módlmy się, aby korzystanie z nowych technologii nie zastępowało relacji międzyludzkich, odbywało się w atmosferze szacunku do każdego człowieka i pomagało stawić czoła kryzysowi naszych czasów.

Kalendarz liturgiczny

7 – 13 kwietnia

14 tydzień roku 2025

- 7 IV pon.** Dn 13, 1-9. 15-17. 19-30. 33-62; Ps 23 (22), 1b-3a. 3b-4. 5. 6 (R.: por. 4ab); Por. Ez 33, 11; J 8, 1-11/J 8, 12-20
17.30 Wojnowice +Stanisława(k) DZIURNA /od bratowej Wandy z dziećmi i rodziną/
- 8 IV wt.** Lb 21, 4-9; Ps 102 (101), 2-3a i 3cd. 16-17. 18-19. 20-21 (R.: por. 2); ; J 8, 21-30
7.00 Czernica +Aleksandra(k) OLSZEWSKA /od brata Tadeusza z rodziną/
- 9 IV śr.** Dn 3, 14-20. 91-92. 95; Dn 3, 52. 53-54. 55-56 (R.: por. 52b); Por. Łk 8, 15; J 8, 31-42
17.30 Wojnowice +Teresa, +Paweł, +Jerzy, +Genowefa, ++ z rodziny
- 10 IV czw.** dz 17, 3-9; Ps 105 (104), 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 8a); Por. Ps 95 (94), 8a. 7d; J 8, 51-59
16.00 Czernica W int. parafian
16.30-21.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
20.30 Nieszpory
- 11 IV pt.** Jr 20, 10-13; Ps 18 (17), 2-3a. 3b-4. 5-6. 7 (R.: por. 7); Por. J 6, 63c. 68c; J 10, 31-42
17.00 Czernica +Stanisława(k) DZIURNA /od rodziny PATYKÓW/
17:30 Czernica droga krzyżowa ulicami Czernicy
- 12 IV sob.** Ez 37, 21-28; Jr 31, 10. 11-12b. 13 (R.: por. 10d); Ez 18, 31ac; J 11, 45-57
17.00 Czernica +Adam /8r. śm./ KORYGA, +Mariusz /8r. śm./ KORYGA, +Emilia, +Władysław JAWORSKY
- 13 IV niedz.** **VI Niedziela Wielkiego Postu - Niedziela Palmowa**
Iz 50, 4-7; Ps 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R.: 2a); Flp 2, 6-11; Por. Flp 2, 8-9; Łk 22, 14 – 23, 56
8.00 Czernica
10.00 Wojnowice +Jan GRZYBOWSKI /5 r. śm./
po Mszy Gorzkie żale
12.00 Czernica +Henryk(m), +Czesława(k), +Józef STECKIEWICZ
17.00 Czernica Gorzkie żale

DROGA KRZYŻOWA

ULICAMI CZERNICY

Piątek, 11 kwietnia 2025

17:00 MSZA ŚWIĘTA

17:30 DROGA KRZYŻOWA